

ποίου ἠδύνατο νὰ ἐγγυηθῆ, καίτοι αὐτός ἀφ' ἑτέρου εἶχε συνειθίσθῃ νὰ χειροκροτῆ τὰ ἔργα τοῦ Σκριβ.

— Ἐκλέξατε, εἶπε πρὸς τὸν συγγραφέα ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος.

— Δὲν ἐκλέγω κανένα.

— Πῶς! δὲν θέλετε τὰ χειροκροτήματα;

— Δὲν θέλω τὰ χειροκροτήματα.

Ὅτε ἡ εἰδησις αὕτη διεσπάρη εἰς τὸ θέατρον, πάντες ἐξέλαβον τὸν Βικτωρα Οὐγκῶ ὡς παραφρονήσαντα. Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρασταθῆ δρᾶμα ἄνευ τῶν προητοιμασμένων χειροκροτημάτων, τὸ ἰδικόν του δὲ ἰδίως ἐκινδύνευεν, διότι ἂν δὲν ὑπεστηρίζετο ἔρρωμένως οἱ ἀντίπαλοι δὲν θὰ τὸ ἄφρινον νὰ τελειώσῃ. Ὁ συγγραφεὺς ὁμως ἀπήντα ὅτι πρὸ πάντων μὲν αὐτὸς δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ τὰ χειροκροτήματα τῶν μισθωτῶν, κατόπιν δὲ ὅτι οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ παλαιοῦ δραματικοῦ εἶδους δὲν θὰ ἴσθαινοντο μεγαλὴν ζῆσιν πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ νέου ὅτι αὐτὸς δὲν ἤθελεν οὔτε τὸν χειροκροτητὴν

τοῦ Δελαβίνιε, οὔτε τὸν χειροκροτητὴν τοῦ Σκριβ, ὅτι εἰς ἔργον σχολῆς νέας ἤρμυζε κοινὸν θεάτρον νέον ὅτι ἀφοῦ ἤθελε τέχνην ἐλευθέραν ἐπόθει καὶ πλατεῖαν θεάτρον ἐλευθέραν. Πάντες ἠμοθύμως τὸν ἀπεδοκίμασαν καὶ προσεπάθησαν νὰ τὸν πείσωσι νὰ μεταβάλλῃ γνώμην· πλὴν αὐτὸς ἔμεινεν ἄκαμπτος, διὸ καὶ οἱ παραινούντες ἐγκατέλιπον εἰς αὐτὸν πᾶσαν τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἔκβασιν τοῦ δράματος.

Ἡ περιέργεια παρὰ τῷ κοινῷ ἦτο ζωηροτατή. Κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ὁ συγγραφεὺς ἐλάμβανεν ἐπιστολάς παρὰ διαφόρων παρακλητικὰς ὅπως προμηθεύσῃ αὐτοῖς θέσιν εἰς τὸ θέατρον διὰ τὴν πρώτην παραστασιν. Μεταξὺ τῶν γραφόντων ἦσαν ὁ Βενιαμὶν Κωνσταντῖν, ὁ Θιέρσο, ὁ Μεριμέ καὶ ἄλλοι.

Τὴν κοινὴν περιέργειαν ἐξῆπτον ἔτι μᾶλλον αἱ ἐφημερίδες. Τὸ ζήτημα εἶχε καταστήσῃ σχεδὸν πολιτικὸν καὶ ἀνεμιγνύοντο ἐν τῇ συζητήσει τὰ ὀνόματα τῶν ὑπουργῶν.

^{Ἐπιταὶ συνέχεια}

X*

ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΤΣΟΣ

- Βασιλικὸς μοῦ ἔμυρισε, γιὰ ιδέστε ποῖος διαβραίνει; Ὁ Γιώργος Κίτσος διάβαινε ἔς τὰ Γιάννενα πηγαίνει, Ὡ τὰ Γιάννενα καὶ ἔτὰ ἴψηλά τ' Ἀλῆ-πασᾶ σαράγια.
- Πασιᾶ μ', πολλὰ ἔν τὰ ἔτη σου. — Καλὸ ἔς τὸ Γιῶργ[ο Κίτσο.
- Γιῶργο, πῶς τᾶχεις τὰ παιδιά, πῶς τᾶχ' ἔς τὰ παλ[ηχάρια;
- Σὲ προσκυνῶν', ἀφέντη μου, καὶ σοῦ φιλοῦν τὸ χερί.
- Γιῶργο, πῶς τᾶχ' ἔς τὰ πρόβατα, Γιῶργο πῶς τᾶχ' ἔς [τὰ γίδια.
- Μὲ τοῦ Θεοῦ τῆ δύναμι, ἀφέντη μου, χιλιάζουν.
- Φέρτε τοῦ Γιῶργου μας καφέ, ἀνάψτε καὶ τσιμποῦκι.
- Καὶ τὸν Ἀράπη ἠφώνησε κρυφὰ τοῦ κουβεντιάξαι Ὁ Γιῶργος τὸ κατάλαβε καὶ σκάνεται καὶ φεύγει.

Τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο Ἡπειρωτικὸν ἄσμα, τὸ εἰσέτι ἠδόμενον ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἤκουσα παρὰ ποιμῆνος τοῦ Πίνδου, ὅστις μὲ διαβεβαίωσιν ὅτι ἀναφέρεται εἰς τὸν Γεώργιον Κίτσον, τὸν ἀδελφὸν τῆς περιφήμου Βασιλικῆς τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ὥραιας; Κυρᾶ - Βασιλικῆς, τὸν μεγαλοπρεπῆ καὶ ὀρειότατον ὡς ἡ ἀδελφὴ του ὄπλαρχηγὸν τοῦ Δελιδίου ἐπὶ τῆς Ἀλη-πασσαδικῆς ἐποχῆς, τὸν μετὰ ταῦτα διὰ τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ ἀπαθανάτισαντα τὴν αἱματοφόρτον τοῦ Μεσο-λογίου Λουνεταν, τὸν υἱὸν τοῦ περιδοῆτου ἐπὶ ἀνδρεία καὶ πλούτῳ προύχοντος τῆς Πλεσοδίτης τῆς Ἡπείρου Κίτσου Κονταξῆ. Τὸν ὄπλαρχηγὸν τοῦτον Γεώργιον Κίτσον, καθ' ἃ μοὶ ἔλεγε, ὁ ποιμὴν, ὁ Ἀλῆς ἐμίσει τὸσον, ὅσον ἀπεναντίας ἠγάπα τὴν ἀδελφὴν του Βασιλικὴν, τὴν ἐκ μικρᾶς ἡλικίας, ὡς γνωστὸν, ὑπ' αὐτοῦ ἀρπαγεῖσαν ἀπὸ τῶν ἀγκαλιῶν τῶν γονέων αὐτῆς διὰ τὴν ὠραιότητά της. Ἦθελε δὲ τὸν ἐξοντώσῃ ἔκτοτε, ἐὰν δὲν ἐμεσολάβει ὁ πρὸς

τὴν Βασιλικὴν ἔρωσ αὐτοῦ, τὴν μόνην, πρὸς ἧς τὰς ἰκεσίας εἰ καὶ ἐναντίας τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς θελήσεώς του, ἐκπεσε συγκαταθεθιμένος ὁ ἀνήμερος ἐκεῖνος γηραιὸς λύκος τῶν Ἰωαννίνων. Ἐν τούτοις ἐν τῇ ἐξάψει τῆς ὀμότητός του δις ἀπεπειράθη νὰ δολοφονήσῃ αὐτὸν, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι του κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ἀπέβησαν μάταιαι. Καὶ πρῶτον μὲν παρεσκευάσε δι' αὐτὸν φύλλα νικητιανῆς διὰ κωνείου, ἀλλ' ἐνοήθη ὑπὸ τοῦ εὐφυοῦς ὄπλαρχηγου, τοῦ οὐδέποτε πιστῶς ἐρειδομένου εἰς τὰς πράξεις καὶ τοὺς λόγους τοῦ δολοῦ Βεζύρη, δὲ πάντες τότε ἐγίνωσκον ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ὁ Ἰωάννης Κωλέττης ἱατρὸς τότε ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ἀλῆ πασσᾶ εἰδοποίησε τὸν Γεώργιον περὶ τοῦ δόλου. Ὑστερον δὲ προσεκάλεσεν αὐτὸν εἰς μέγα κυνηγέσιον, καθ' ὃ παρήγγειλε δύο ἐκ τῶν πιστῶν δημίων του νὰ πυροβολήσωσι κατ' αὐτοῦ. Τότε ἐπληρώθη βαρέως ὁ Γεώργιος καὶ ἤθελεν ἴσως ἀποθάνῃ νοσηλευόμενος ὑπὸ τῶν ἱατρῶν τοῦ πασσᾶ, ἂν ἡ Βασιλικὴ ἐπὶ τῷ ἀπασιῶ ἀκούσματι δὲν ἀπήτει ἐπιμόμως παρὰ τοῦ Ἀλῆ τὴν ἱασίν του καὶ ἂν δὲν κατετρόμαξεν αὐτὸν φοβερίζουσα ὅτι αὐτοχειριαζομένη ἤθελε συναποθάνῃ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ της. Ἐντρομος ὁ Ἀλῆς οὐ μόνον ἀνέθεσε τὴν θεραπείαν τοῦ ὄπλαρχηγου εἰς τὸν ἰκανώτερον τῶν χειρουργῶν του, ἀλλὰ καὶ αὐτοπροσώπως ἐπέτηρει τὴν ἱασίν του. Καὶ οὕτως ἐσώθη καὶ τότε ὁ ἀνδρεῖος Γεώργιος, ἵνα ὕστερον πέσῃ ἐνδύξως ὑπὲρ Πατρίδος παρὰ τὸ Μεσολόγγιον, παρ' ὃ κατὰ μοιραῖαν συμπτώσιν ἐπέπρωτο ν' ἀποθάνῃ μετὰ τινὰ ἔτη καὶ ἡ περιδοῆτος ἀδελφὴ του, μακρὰν τῶν μεγάρων καὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ Φαλάριδος τῆς Ἡπείρου. Εἰς τὴν πρώτην δολοφονικὴν ἀπόπειραν τοῦ Ἀλῆ ἀναφέρεται τὸ ἀνωτέρω ἄσμα.

Κ. Δ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ.